

ter identiske levende ressourcer eller forskellige levende ressourcer i det samme område. Den i bemærkningerne til artikel 63 og artikel 64 omtalte FN-aftale om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande udspecificerer en række af de hermed forbundne forpligtelser. Til dette formål oprettes efter behov lokale eller regionale fiskeriorganisationer. Danmark deltager som EU-medlem via EF's medlemskab, samt særskilt for så vidt angår Færøerne og Grønland i en lang række regionale fiskeriorganisationer, jf. bemærkningerne til artikel 63 ff.

Til artikel 119:

Artikel 119 konkretiserer den allerede i artikel 117 fastlagte almene grundsætning om bevarelsesforanstaltninger.

Der består en forpligtelse til at træffe foranstaltninger for at sikre det største vedvarende udbytte. Foranstaltninger baseres på det bedste videnskabelige materiale. For at opnå det førnævnte bør der tages hensyn til relevante miljømæssige og økonomiske faktorer, herunder udviklingslandenes særlige behov, samt til fiskerimønstre, bestandenes indbyrdes afhængighed og almindeligt anbefalede internationale minimumsnormer, det være sig lokale, regionale eller globale.

De fiskearter, som er knyttet til eller afhængige af udnyttede arter, må ikke blive alvorligt truet.

Der består en forpligtelse til udveksling af informationer og data over fangst og fiskebestande inden for rammerne af de kompetente internationale organisationer, det være sig lokale, regionale eller globale.

Samtidig skal det sikres, at bevarelsesforanstaltninger for bestandene ikke diskriminerer mod andre staters fiskere.

Til artikel 120:

Til bevarelse og forvaltning af havpattedyr i det åbne hav finder artikel 65 anvendelse, dvs. at også inden for området af det åbne hav kan kyststater og internationale organisationer udstede videregående forskrifter til beskyttelse af disse dyr. Danmark deltager i det internationale hvalfangstsamarbejde, og Danmark, Færøerne og Grønland deltager i relevante regionale samarbejdsfora om hvaler, henholdsvis i Nordatlanten, Arktis, og i Nordsøen og Østersøen, jf. bemærkningerne til art. 65.

Til Kapitel VIII (artikel 121)

Den retlige ordning for øer

Kapitlet betegner en vis videreudvikling i forhold til Genève-konventionen af 1958 om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone, »Territorialfarvandskonventionen«.

Til artikel 121:

Artiklens stk. 1 definerer en ø som et af naturen dannet landområde omgivet af vand, uden at det overskylles ved højvande. Indholdet af denne bestemmelse svarer til ovennævnte Territorialfarvandskonventions artikel 10, stk. 1. Stk. 2 følger princippet i Territorialfarvandskonventionens artikel 10, stk. 2, idet den bestemmer, at søterritorium, tilstødende zone, eksklusiv økonomisk zone og kontinentalsokkel fastlægges efter samme regler for øer som for andet landterritorium. Ændringen i forhold til Territorialfarvandskonventionens regler findes i stk. 3, hvor klipper indføres som havretligt begreb. Det fastlægges, at klipper ikke kan nyde samme rettigheder som øer, hvis ikke de kan danne grundlag for menneskelig beboelse eller selvstændigt økonomisk liv. Disse klipper har ikke krav på en eksklusiv økonomisk zone eller en kontinentalsokkel, men alene på et søterritorium. Begrebet klipper er således ikke defineret præcist i artiklen, men kan indirekte bestemmes som værende et landområde, der opfylder betingelsen i stk. 1, men ikke i stk. 3. Reglen i stk. 3 er velbegrundet i sammenhæng med Konventionens anerkendelse af eksklusive økonomiske zoner på 200 sømil, jfr. kapitel V, idet konsekvenserne ved inddragelse af sådanne skær i beregningerne ville medføre uforholdsmæssigt brede zoner, der tillige kan give anledning til afgrænsningstvister.

Statspraksis varierer med hensyn til fortolkning af bestemmelsen. F.eks. har Island ved beregningen af sin eksklusiv økonomiske zone benyttet basispunkter på klipper beliggende op til 60 sømil fra kysten, medens UK i forbindelse med sin tiltrædelse af Konventionen frafaldt tilsvarende krav for klippen Rockalls vedkommende.

Til Kapitel IX (artikel 122 – 123)

Lukkede eller delvis lukkede havområder

I kapitlet opstilles regler om øget samarbejde inden for fiskeri, miljøbeskyttelse og forskning. Et sådant samarbejde med dansk deltagelse består inden for rammerne af Nordsøkonferencerne (Konventionen om beskyttelse af miljøet i Det nordøstlige Atlanterhav (OSPAR) for miljø samarbejdet og for så vidt an-